

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 12ης Ιουνίου 2007*

Στην υπόθεση T-190/05,

The Sherwin-Williams Company, με έδρα το Cleveland, Ohio (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τους E. Armijo Chávarri και A. Castán Pérez-Gómez, avocats,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον Ó. Mondéjar,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 22ας Φεβρουαρίου 2005 (Υπόθεση R 755/2004-2), σχετικά με την καταχώριση του σημείου TWIST & POUR ως κοινοτικού σήματος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, πρόεδρο, E. Martins Ribeiro και K. Jürimäe, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Μαΐου 2005,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Αυγούστου 2005,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 18ης Ιανουαρίου 2007,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- ¹ Στις 25 Φεβρουαρίου 2003, η προσφεύγουσα κατέθεσε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως αυτός έχει τροποποιηθεί.

- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο TWIST & POUR.
- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στην κλάση 21 υπό την έννοια του διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Φορητά πλαστικά δοχεία με λαβή, πωλούμενα ως παραρτήματα υγρής βαφής με οδηγίες αποθηκείσεως και χρήσεως».
- 4 Με έγγραφο της 10ης Μαρτίου 2004, ο εξεταστής πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν μπορούσε να καταχωριστεί για τον λόγο ότι δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Τόνισε, ειδικότερα, ότι το σήμα αυτό δεν μπορούσε να γίνει αντιληπτό ως προσδιορίζον την προέλευση. Ο εξεταστής κάλεσε επομένως την προσφεύγουσα να του υποβάλει τις παρατηρήσεις της εντός προθεσμίας δύο μηνών.
- 5 Με έγγραφο της 10ης Μαΐου 2004, η προσφεύγουσα απάντησε, κατ' ουσίαν, ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση ήταν επαρκώς πρωτότυπο για να καταχωριστεί και για να επιτελεί τη λειτουργία ενός σήματος, ότι έπρεπε να εκτιμηθεί ως σύνολο και ότι πολλά άλλα σήματα που περιελάμβαναν τη λέξη «twist» είχαν καταχωριστεί προγενέστερα από το ΓΕΕΑ.
- 6 Με απόφαση της 23ης Ιουνίου 2004, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση αυτή για τον λόγο ότι το κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση προσέκρουε στον λόγο απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 διότι, πρώτον, αποτελούνταν από δύο αγγλικά ρήματα τα οποία απλώς πληροφορούσαν τους καταναλωτές για τα χαρακτηριστικά των εν λόγω προϊόντων, δεύτερον, το μεταδιδόμενο μήνυμα ήταν απλό, σαφές και άμεσο, τρίτον, το

μονοπώλιο της χρησιμοποίησεως των καθημερινών χρηστικών όρων ή των προσαρμογών των εν λόγω όρων που περιγράφουν τα προϊόντα δεν μπορούσε να χορηγηθεί σε μία μόνον επιχείρηση και, τέταρτον, τα άλλα σήματα που επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα δεν ήταν συγκρίσιμα με το σήμα που αποτελούσε αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής.

- 7 Στις 30 Αυγούστου 2004, η προσφεύγουσα άσκησε κατά της αποφάσεως του εξεταστή προσφυγής ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94.
- 8 Με απόφαση της 22ας Φεβρουαρίου 2005 (στο εξής: η προσβαλλόμενη απόφαση), που κοινοποιήθηκε στις 28 Φεβρουαρίου 2005, το δεύτερο τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι το μήνυμα που μετέδιδε το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ήταν απλό, σαφές και άμεσο, οπότε το λεκτικό σημείο TWIST & POUR πληροφορούσε απλώς τους καταναλωτές ότι, για να εξαχθεί η βαφή από το δοχείο που την περιείχε, αρκούσε να περιστραφεί το πώμα και να απλωθεί το περιεχόμενο. Υπό τις περιστάσεις αυτές, εκτιμώντας ότι το λεκτικό σημείο TWIST & POUR ήταν περιγραφικό των προϊόντων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, το τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή. Το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε επίσης ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το οποίο ο εξεταστής έλαβε υπόψη του κρίσιμα στοιχεία στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και όχι στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεν ευσταθούσε, δεδομένου ότι μεταξύ αυτών των δύο διατάξεων υπήρχε αλληλεπικάλυψη. Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών τόνισε ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου και ειδικότερα της αποφάσεως της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-265/00, Campina Melkunie (Συλλογή 2004, σ. I-1699), ο εξεταστής είχε δικαίωμα να θεωρήσει ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, διότι ήταν περιγραφικό ορισμένων χαρακτηριστικών των επίδικων προϊόντων. Το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι το γεγονός ότι ο εξεταστής δεν ανέφερε ρητώς το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού και ότι δεν θεμελίωσε ρητώς την απόφασή του στη διάταξη αυτή ήταν άνευ σημασίας, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα είχε πλήρως ενημερωθεί για τη φύση της ενστάσεως και είχε τη δυνατότητα να προβάλει τα επιχειρήματά της ως προς τον φερόμενο ως διακριτικό χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Όσον αφορά την έλλειψη συνοχής στις αποφάσεις του ΓΕΕΑ λόγω της καταχωρίσεως παρόμοιων σημάτων, το τμήμα προσφυγών υπενθύμισε ότι υπήρχαν διαδικασίες ακυρώσεως για τα σήματα που καταχωρίστηκαν εκ πλάνης και ότι το σημαντικό ήταν να έχει συνοχή η απόφασή του.

Αιτήματα των διαδίκων

9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

10 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

11 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μοναδικό λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 12 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία, η απαγόρευση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 αφορά τα σήματα που είναι ακατάλληλα να επιτελέσουν την ουσιώδη λειτουργία του σήματος, ήτοι να προσδιορίσουν την προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας, όπως τα σήματα που χρησιμοποιούνται συνήθως στις συναλλαγές για την παρουσίαση των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών, αλλά και αυτά που είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν κατά τον τρόπο αυτό [απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2004, T-281/02, Norma Lebensmittelfilialbetrieb κατά ΓΕΕΑ (Mehr für Ihr Geld), Συλλογή 2004, σ. II-1915, σκέψεις 24 και 33]. Ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος μπορεί να εκτιμηθεί, σύμφωνα με τη νομολογία αυτή, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση και, αφετέρου, σε σχέση με τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται το ενδιαφερόμενο κοινό το εν λόγω σήμα (προπαρατεθείσα απόφαση Mehr für Ihr Geld, σκέψη 26).
- 13 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι τα οικεία προϊόντα ήσαν δοχεία που περιείχαν υγρή βαφή και προορίζονταν για το σύνολο των καταναλωτών, το ενδιαφερόμενο κοινό ήταν ο μέσος καταναλωτής, που διαθέτει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως ενημερωμένος και προσεκτικός. Εξάλλου, δεδομένου ότι το λεκτικό σήμα αποτελούνταν από δύο αγγλικές λέξεις, το οικείο κοινό θα απαρτιζόταν από το αγγλόφωνο κοινό [απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-219/00, Ellos κατά ΓΕΕΑ (ELLOS), Συλλογή 2002, σ. II-753, σκέψεις 30 και 31].
- 14 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει επίσης τη νομολογία σύμφωνα με την οποία, αφενός, καθένας από τους λόγους απαραδέκτου της καταχώρισεως είναι ανεξάρτητος των άλλων και χρήζει χωριστής εξετάσεως, οπότε πρέπει να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του γενικού συμφέροντος που δικαιολογεί καθέναν από αυτούς (απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, C-329/02 P, Συλλογή 2004, σ. I-8317). Αφετέρου, δεδομένου ότι το σημείο αποτελεί σύνθετο

σήμα απαρτιζόμενο από δύο λέξεις, πρέπει, κατά την εξέταση του διακριτικού του χαρακτήρα, να λαμβάνεται υπόψη το σύνολό του [απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουλίου 2002, T-323/00, SAT.1 κατά ΓΕΕΑ (SAT.2), Συλλογή 2002, σ. II-2839].

- 15 Το λεκτικό σημείο TWIST & POUR έχει, κατά την προσφεύγουσα, διακριτικό χαρακτήρα, οπότε η απόφαση του τμήματος προσφυγών, με την οποία γίνεται δεκτό ότι το εν λόγω σημείο δεν έχει διακριτική λειτουργία, είναι ανεπαρκής, αβάσιμη και κατά προσέγγιση.
- 16 Η προσφεύγουσα τονίζει, πρώτον, ότι το τμήμα προσφυγών στοιχειοθέτησε την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση λόγω του φερόμενου περιγραφικού χαρακτήρα του σημείου, εφόσον ανέφερε, με τη σκέψη 11 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι το λεκτικό σημείο TWIST & POUR πληροφορούσε απλώς τους καταναλωτές ότι, για να εξαχθεί η βαφή από το δοχείο, αυτοί έπρεπε μόνο να περιστρέψουν το πώμα και να απλώσουν το περιεχόμενο. Η ιδέα αυτή υπενθυμίζεται εξάλλου με τη σκέψη 12 της εν λόγω αποφάσεως, που τονίζει ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση προβάλλει πληροφορίες για τον τρόπο χρήσεως του προϊόντος.
- 17 Πάντως, το κριτήριο αυτό έχει σημασία στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, αλλά όχι στο πλαίσιο της εν λόγω διατάξεως, στοιχείο β'. Η προσβαλλόμενη απόφαση του τμήματος προσφυγών ενέχει επομένως νομική πλάνη, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο με τις αποφάσεις SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 14 ανωτέρω, και της 21ης Οκτωβρίου 2004, C-64/02 P, ΓΕΕΑ κατά Ergo Möbelwerk (Συλλογή 2004, σ. I-10031).
- 18 Δεύτερον, είναι ανακριβής ο ισχυρισμός ότι το κοινοτικό σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση προσδιορίζει ένα χαρακτηριστικό του οικείου προϊόντος, οπότε πρέπει να θεωρηθεί περιγραφικό. Συγκεκριμένα, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των περιγραφικών σημάτων και των σημάτων που είναι υπαινικτικά ή υπαγορευτικά. Το Πρωτοδικείο έχει εξάλλου κρίνει ότι, μολονότι οι περιγραφικές ενδείξεις δεν προστατεύονται ως σήμα, αυτό δεν ισχύει για τις ενδείξεις ή τα σημεία που είναι

υπαινικτικά ή υπαγορευτικά [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-135/99, Taurus-Film κατά ΓΕΕΑ (Cine Action), Συλλογή 2001, σ. II-379, και της 9ης Οκτωβρίου 2002, T-360/00, Dart Industries κατά ΓΕΕΑ (UltraPlus), Συλλογή 2002, σ. II-3867].

- 19 Κατά την προσφεύγουσα, δεν υφίσταται συγκεκριμένο σημείο πέραν του οποίου μια λέξη μεταπηδά από τη μια κατηγορία στην άλλη, αλλά μάλλον μια κλίμακα που κινείται μεταξύ των δύο άκρων —η οποία αρχίζει από τα μη περιγραφικά σημεία, των οποίων η καταχώριση είναι δυνατή, και φθάνει στα καθαρώς περιγραφικά σημεία, των οποίων η καταχώριση είναι αδύνατη— στην οποία κλίμακα τα περιγραφικά σημεία και οι περιγραφικοί, υπαινικτικοί ή υπαγορευτικοί χαρακτήρες ποικίλλουν ή τοποθετούνται ανάλογα με τα εγγενή χαρακτηριστικά τους. Α priori, η εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα εξαρτάται εν μέρει από την υποκειμενική εκτίμηση του εξεταστή και, στο πλαίσιο της προσφυγής, από το τμήμα προσφυγών.
- 20 Ωστόσο, ο γενικός εισαγγελέας Francis Jacobs παρέθεσε, με τις σκέψεις 62 έως 64 των προτάσεων του στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-191/01 P, ΓΕΕΑ κατά Wrigley (Συλλογή 2003, σ. I-12447, I-12449), τα προσήκοντα αντικειμενικά κριτήρια που καθιστούν εφικτή τη διάκριση μεταξύ των περιγραφικών σημάτων και των σημάτων που απλώς υπονοούν.
- 21 Κατά την προσφεύγουσα, αν τα κριτήρια αυτά εφαρμόζονταν στο λεκτικό σημείο TWIST & POUR, θα διαπιστωνόταν ότι το σήμα αυτό απέχει πολύ από το άκρο της κλίμακας στην οποία τοποθετούνται τα σημεία που είναι περιγραφικά.
- 22 Πρώτον, το λεκτικό σημείο TWIST & POUR απαρτίζεται από τον συνδυασμό δύο ρημάτων τα οποία, χωριστά ή από κοινού, δεν περιγράφουν ούτε τα δηλούμενα προϊόντα ούτε κάποιο από τα χαρακτηριστικά τους. Συγκεκριμένα, τα δύο ρήματα αναφέρονται σε ενέργειες οι οποίες δεν μπορούν αντικειμενικά να αποδοθούν σε πλαστικά δοχεία βαφής.

- 23 Δεύτερον, το ενδιαφερόμενο κοινό δεν αντιλαμβάνεται το λεκτικό σημείο TWIST & POUR αμέσως, ευθέως και χωρίς δεύτερη σκέψη ως ένδειξη ενός χαρακτηριστικού των δηλούμενων προϊόντων. Κατά την προσφεύγουσα, ο ενδιαφερόμενος καταναλωτής βλέποντας το σημείο δεν το συνδέει αυτόματα με πλαστικά δοχεία βαφής.
- 24 Τέλος, το λεκτικό σημείο TWIST & POUR δεν προσδιορίζει ουσιώδες ή κυρίαρχο χαρακτηριστικό του προϊόντος το οποίο ενδέχεται να έχει ιδιαίτερη σημασία, όσον αφορά την επιλογή εκ μέρους των καταναλωτών αυτού του είδους των προϊόντων, σε σχέση με τα ανταγωνιστικά προϊόντα. Η μνεία του τρόπου με τον οποίο ανοίγει το προϊόν στον οποίο παραπέμπει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν προσδίδει καμία ουσιώδη αξία στο δηλούμενο προϊόν.
- 25 Αντίθετα προς αυτό που φαίνεται να προκύπτει από τη σκέψη 12 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι δεν επιδιώκει την καταχώριση του σημείου EASY-TO-OPEN ή του EASY-TO-POUR, αλλά του σήματος TWIST & POUR. Επομένως το επιχείρημα σύμφωνα με το οποίο οι αγγλόφωνοι καταναλωτές θα ερμηνεύσουν το σήμα αυτό ως μήνυμα που σημαίνει ότι «το μόνο που έχουν να κάνουν είναι να περιστρέψουν το πώμα και να απλώσουν το περιεχόμενο» είναι εσφαλμένο, διότι το λεκτικό σημείο είναι αυτοτελές και ανεξάρτητο από τα δηλούμενα προϊόντα. Εξάλλου, ο ισχυρισμός ότι το εν λόγω σημείο μεταδίδει μήνυμα για την ευκολία χρήσεως του δηλούμενου προϊόντος δεν είναι ακριβής (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση UltraPlus, σκέψη 18 ανωτέρω, σκέψη 52). Η προσφεύγουσα θεωρεί επομένως ότι το αγγλόφωνο κοινό είναι πιθανότερο να αντιληφθεί το σημείο αυτό ως επινοηθέν σήμα και ότι δεν θα σκεφθεί αυτομάτως και αμέσως τα πλαστικά δοχεία βαφής. Μόνον κατόπιν δεύτερης σκέψης θα αντιληφθεί το εν λόγω κοινό τον τρόπο χρήσεως του δηλούμενου προϊόντος, δηλαδή τον τρόπο με τον οποίο ανοίγει. Ωστόσο, η κατανόηση αυτού του τρόπου χρήσεως δεν αποτελεί καρπό αυτόματης, χωρίς σκέψη και άμεσης αντίληψης, αλλά προέρχεται από μία διανοητική διαδικασία ή προσπάθεια την οποία καταβάλλει προηγουμένως ο καταναλωτής και η οποία καθιστά την εν λόγω αντίληψη παράγωγη και έμμεση και, επομένως, μη περιγραφική.

- 26 Η καταχώριση σημείου που αναφέρεται, εμμέσως ή υπαινικτικώς ή υπαγορευτικώς, σε ένα χαρακτηριστικό του δηλούμενου προϊόντος δεν μπορεί επομένως να κριθεί απαράδεκτη, διότι αυτό θα αντέβαινε στη βούληση του νομοθέτη, όπως αυτή εκφράζεται τόσο με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, όσο και με την προαναφερθείσα, στη σκέψη 18 ανωτέρω, νομολογία.
- 27 Εξάλλου, το κριτήριο που δέχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση δεν επιτρέπει την ανάλυση του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση «a rīogī και ανεξάρτητα από την πραγματική χρήση του σημείου» [απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 2002, T-88/00, Mag Instrument κατά ΓΕΕΑ (Μορφή φακών τσέπης), Συλλογή 2002, σ. II-467, σκέψη 34]. Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει, συναφώς, ότι το συγκεκριμένο ζήτημα, αν ο τρόπος που το σημείο χρησιμοποιείται ή τίθεται στο προϊόν, ως σήμα ή στο πλαίσιο άλλου είδους χρήσεως, μπορεί να οδηγήσει τον καταναλωτή να μην το θεωρήσει ως διακριτικό σημείο προελεύσεως, αλλά ως απλή εμπορική δήλωση, ανήκει στη σχετική με τη χρήση ανάλυση, η οποία δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για να κριθεί αν το σημείο μπορεί να καταχωριστεί (απόφαση UltraPlus, σκέψη 18 ανωτέρω, σκέψη 52).
- 28 Τρίτον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το λεκτικό σημείο TWIST & POUR διαθέτει την ελάχιστη εγγενή ικανότητα που απαιτείται για να γίνεται αντιληπτό από το ενδιαφερόμενο κοινό ως δηλούν την εμπορική προέλευση των οικείων προϊόντων, εφόσον, για τους σκοπούς του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, για να καταστεί δυνατή η καταχώρισή του αρκεί να αποδειχθεί ο περιορισμένος διακριτικός χαρακτήρας του οικείου σημείου. Τούτο ακριβώς συμβαίνει όσον αφορά το εν λόγω λεκτικό σημείο, το οποίο είναι σύντομο, άμεσο και εύκολο να απομνημονευθεί από το ενδιαφερόμενο κοινό.
- 29 Επιπλέον, πρόκειται για πρωτότυπο λεκτικό σημείο που αποτελείται από αγγλικές λέξεις, η ιδιαιτερότητα των οποίων έγκειται στο αποτέλεσμα που δημιουργείται από

τη διάταξη των ρημάτων «twist» και «pour». Η ενσωμάτωση των δύο αυτών λέξεων σε ένα σημείο προξενεί έκπληξη στους καταναλωτές, γεγονός που αιχμαλωτίζει και αποσπά την προσοχή ή, τουλάχιστον, μπορεί να την αποσπάσει. Το σημείο αυτό δημιουργεί ένα σήμα επαρκώς διαφορετικό από τις δύο λέξεις που το συνθέτουν.

- 30 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι απέδειξε, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ, ότι το ρήμα «twist» χρησιμοποιούνταν συχνά σε σύνθετα σήματα και ότι οι καταναλωτές ήταν συνηθισμένοι σε σήματα που συντίθενται με αφετηρία το ρήμα αυτό. Άλλα σημεία κατάλληλα προς διάκριση των προϊόντων έχουν εξ άλλου καταχωριστεί από το ΓΕΕΑ, ιδίως τα TWIST & VAC, TWIST & DRINK, TWISTER TESTER, TWISTED TUBE και TWISTED DIPS. Συναφώς, η προσφεύγουσα συνάγει από την απόφαση SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 14 ανωτέρω, ότι η συχνή χρήση σημάτων που αποτελούνται από λεκτικά στοιχεία και γραμματικές συνθέσεις που συμπίπτουν δηλώνει ότι αυτό το είδος συνδυασμών δεν μπορεί να θεωρηθεί ως στερούμενο διακριτικού χαρακτήρα.
- 31 Το γεγονός ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελείται από συνήθεις λέξεις, κατανοητές από τους καταναλωτές, δεν αλλοιώνει τον διακριτικό χαρακτήρα του εν λόγω σήματος. Το Πρωτοδικείο έχει εξ άλλου κρίνει συναφώς ότι μόνον το γεγονός ότι καθένα από τα στοιχεία αυτά, εξεταζόμενο ξεχωριστά, στερείται διακριτικού χαρακτήρα δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να διαθέτει τέτοιο χαρακτήρα ο συνδυασμός που αυτά σχηματίζουν. Στο τμήμα προσφυγών εναπόκειται να αποδείξει ότι το επίδικο σημείο, λαμβανόμενο ως σύνολο, δεν επιτρέπει στο κοινό στο οποίο απευθύνεται να διακρίνει τα προϊόντα και τις υπηρεσίες της προσφεύγουσας από αυτές διαφορετικής εμπορικής προελεύσεως [απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Απριλίου 2005, T-260/03, Celltech κατά ΓΕΕΑ (CELLTECH), Συλλογή 2005, σ. II-1215, σκέψεις 43 και 44]. Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, δεν είναι απαραίτητο το υποβληθέν προς καταχώριση σημείο να μεταδίδει συγκεκριμένη πληροφορία σχετικά με την ταυτότητα του παρέχοντος υπηρεσίες, αλλά είναι αρκετό το εν λόγω σήμα να επιτρέπει στο οικείο κοινό να διακρίνει την υπηρεσία που καταδεικνύει από άλλες έχουσες διαφορετική εμπορική καταγωγή [απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Οκτωβρίου 2002, T-173/00, KWS Saat κατά ΓΕΕΑ (Πορτοκαλί απόχρωση), Συλλογή 2002, σ. II-3843, σκέψη 44].

32 Το ΓΕΕΑ υπενθυμίζει εισαγωγικά ότι, σύμφωνα με τη νομολογία, υφίσταται ορισμένη αλληλεπικάλυψη μεταξύ του λόγου απαραδέκτου που αφορά την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα και του λόγου που εμποδίζει την καταχώριση των καθαρά περιγραφικών σημάτων. Συγκεκριμένα, ένα σημείο που περιορίζεται στην περιγραφή των χαρακτηριστικών των προϊόντων και των υπηρεσιών δεν πληροί την ουσιαστική λειτουργία του σήματος, προσκρούοντας ταυτόχρονα και στους δύο αυτούς λόγους απαραδέκτου (απόφαση *Camrîna Melkunië*, σκέψη 8 ανωτέρω). Στη συνέχεια, τα σημεία που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 θεωρούνται ακατάλληλα να ασκούν την ουσιαστική λειτουργία του σήματος, ήτοι να εξατομικεύουν την προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας (απόφαση *UltraPlus*, σκέψη 18 ανωτέρω, σκέψη 52). Τέλος, τα σήματα που αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', είναι κυρίως αυτά που, από την άποψη του ενδιαφερόμενου κοινού, χρησιμοποιούνται συνηθέστατα στις συναλλαγές για την παρουσίαση των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών ή για τα οποία υπάρχουν, τουλάχιστον, συγκεκριμένες ενδείξεις που επιτρέπουν να συναχθεί ότι είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν κατά τον τρόπο αυτό.

33 Όσον αφορά την προκειμένη υπόθεση, το ΓΕΕΑ διαπιστώνει ότι τα οικεία προϊόντα είναι δοχεία υγρής βαφής, οπότε το ενδιαφερόμενο κοινό είναι ο μέσος καταναλωτής που διαθέτει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως ενημερωμένος και προσεκτικός. Η έκφραση *TWIST & POUR*, που μπορεί να μεταφραστεί ως «περιστρέψτε και απλώστε», είναι μια σύντομη έκφραση το νόημα της οποίας γίνεται αντιληπτό αμέσως από όλους. Η έκφραση αυτή δεν έχει κανένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό. Η συντακτική δομή της είναι απλή και συνηθισμένη στα αγγλικά, ιδίως όταν πρόκειται να μεταδοθεί μια πληροφορία με τον κατά το δυνατόν απλούστερο και αμεσότερο τρόπο σχετικά με δύο διαδοχικές ενέργειες που γίνονται για την επίτευξη συγκεκριμένου στόχου. Σε συνδυασμό με τα οικεία προϊόντα, το ενδιαφερόμενο κοινό θα αντιδρούσε άμεσα αντιλαμβανόμενο το σημείο αυτό ως μήνυμα που αφορά τον τρόπο χρήσεώς τους. Συγκεκριμένα, τα δοχεία βαφής πρέπει προηγουμένως να ανοιχθούν πριν καταστεί δυνατό να χρησιμοποιηθεί το περιεχόμενό τους. Ενίοτε ίσως είναι αναγκαίο να ανακινηθούν ή να μεταφερθεί το περιεχόμενό τους σε άλλο δοχείο προκειμένου να γίνει εφικτή η χρησιμοποίησή τους. Τέλος, δεν είναι σπάνιο να δυσκολεύει το άνοιγμα των δοχείων βαφής και να πρέπει για τον σκοπό αυτό να χρησιμοποιηθεί κάτι ως μοχλός. Επομένως, η μόνη αντίδραση που δημιουργεί η έκφραση *TWIST & POUR* στον ενδιαφερόμενο καταναλωτή είναι η άμεση εντύπωση ότι η ένδειξη αναφέρεται στον τρόπο χρήσεως των δοχείων αυτών και όχι στην επιχείρηση που τα κατασκευάζει.

- 34 Το ΓΕΕΑ προσθέτει ότι, αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το συμπέρασμα αυτό δεν βασίζεται σε εκτίμηση σχετική με την πραγματική χρήση του σήματος στην αγορά. Ειδικότερα, το συμπέρασμα ότι πρόκειται για σημείο στερούμενο διακριτικού χαρακτήρα δεν αφορά το συγκεκριμένο μέρος του προϊόντος επί του οποίου τίθεται το σήμα ή το μέγεθος των χαρακτήρων που τυπώνονται στην επιφάνεια του δοχείου. Το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε, αργiori, ότι η έκφραση TWIST & POUR γίνεται αντιληπτή [απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Νοεμβρίου 2004, T-360/03, Frischpack κατά ΓΕΕΑ (Μορφή κουτιού για φέτες τυριού), Συλλογή 2004, σ. II-4097, σκέψη 29] ως αφορώσα οδηγίες για τη χρήση των προϊόντων και όχι ως σημείο που μπορεί να επιτελέσει τη θεμελιώδη λειτουργία του σήματος. Η ανάλυση αυτή βασίζεται στην αντίληψη που λογικά αναμένεται να έχουν οι καταναλωτές, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών του σημείου αυτού καθαυτού και των χαρακτηριστικών των οικείων προϊόντων, ανεξάρτητα από κάθε θεώρηση σχετική με τους τρόπους πραγματικής χρήσεως του σήματος αυτού στην αγορά.
- 35 Το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται ότι η συλλογιστική της προσφεύγουσας έχει εσφαλμένη βάση στον βαθμό που θεωρεί ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε νομική πλάνη καταλήγοντας ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα λόγω του περιγραφικού του χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι δεν μπόρεσε να βρει οποιοδήποτε διακριτικό χαρακτηριστικό στην έκφραση TWIST & POUR, για τον λόγο ότι οι ενδιαφερόμενοι καταναλωτές θα εκλάμβαναν το σημείο αυτό ως οδηγίες για τον τρόπο χρήσεως των προϊόντων, κωλυόμενοι ως εκ τούτου να το εκλάβουν επίσης ως διακριτικό σημείο. Το ενδιαφερόμενο κοινό θα έβλεπε επομένως στην έκφραση αυτή μια γενική διαπίστωση για ορισμένες από τις ιδιότητες των προϊόντων. Λόγω της εσφαλμένης αυτής συλλογιστικής, η προσφεύγουσα εσφαλμένα ανέλυσε στη συνέχεια τον περιγραφικό χαρακτήρα του σημείου σε σχέση με τα οικεία προϊόντα για να συμπεράνει ότι, ελλείψει ενός τέτοιου περιγραφικού χαρακτήρα, πρόκειται για σημείο με διακριτικό χαρακτήρα και μπορεί επομένως να καταχωριστεί. Συναφώς, το ΓΕΕΑ τονίζει ότι το τμήμα προσφυγών στηρίχθηκε στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και διαπίστωσε ότι, αν ο εξεταστής δεν είχε, με την απόφασή του, παραθέσει ρητώς την ίδια διάταξη, στοιχείο γ', αυτό δεν θα είχε καμία σημασία, λαμβανομένου υπόψη ότι οι λόγοι απορρίψεως της αιτήσεως είχαν εκτεθεί με σαφήνεια.

- 36 Το ΓΕΕΑ διευκρινίζει ότι, εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών δεν περιορίστηκε να αποφανθεί επί της ελλείψεως διακριτικού χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση στηριζόμενο στον περιγραφικό του χαρακτήρα, αλλά βασιζόμενο σε μια ευρύτερη θεώρηση, δηλαδή ότι το λεκτικό σημείο TWIST & POUR θα μετέδιδε πληροφορίες αποκλειστικά για τα χαρακτηριστικά των προϊόντων, εμποδίζοντας κατά συνέπεια το ενδιαφερόμενο κοινό να μπορέσει να εκλάβει το σημείο ως διακριτικό. Η συνδυασμένη ερμηνεία των δύο αυτών επιχειρημάτων, επομένως, οδήγησε το τμήμα προσφυγών στο να καταλήξει ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση ενέπιπτε στην απαγόρευση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Εφόσον η πρώτη εντύπωση που δίνει στους καταναλωτές το αιτούμενο σήμα είναι μια ένδειξη για τον τρόπο χρήσεως των προϊόντων, το ΓΕΕΑ κατέληξε ότι οι εν λόγω καταναλωτές δεν θα έβλεπαν στο σήμα αυτό το μέσο με το οποίο θα μπορούσαν να προσδιορίσουν την προέλευση των προϊόντων και να τα διακρίνουν από άλλα προϊόντα. Εξάλλου, η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών είναι όμοια με την εκτίμηση στην οποία κατέληξε το Πρωτοδικείο με πολλές αποφάσεις με τις οποίες αναγνώρισε την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα σε διάφορες εκφράσεις [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-79/00, Rewe-Zentral κατά ΓΕΕΑ (LITE), Συλλογή 2002, σ. II-705, και της 8ης Ιουλίου 2004, T-270/02, MLP Finanzdienstleistungen κατά ΓΕΕΑ (bestpartner), Συλλογή 2004, σ. II-2837].

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 37 Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά προς καταχώριση, δυνάμει της διατάξεως αυτής, στοιχείο β', τα «σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα» και δυνάμει της ίδιας διατάξεως, στοιχείο γ', τα «σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στις συναλλαγές για τη δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών αυτών». Επιπλέον, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 διευκρινίζει ότι «η παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Κοινότητας».

- 38 Καθένας από τους λόγους απαραδέκτου της καταχωρίσεως που απαριθμούνται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 είναι ανεξάρτητος των άλλων και απαιτεί χωριστή εξέταση. Επιπλέον, αυτοί οι λόγοι αρνήσεως καταχωρίσεως πρέπει να ερμηνεύονται υπό το φως του γενικού συμφέροντος που δικαιολογεί τον καθέναν από αυτούς. Το γενικό συμφέρον που λαμβάνεται υπόψη κατά την εξέταση καθενός από αυτούς τους λόγους απαραδέκτου της καταχωρίσεως μπορεί, και μάλιστα πρέπει, να αντανακλά διαφορετικές εκτιμήσεις ανάλογα με τον προβαλλόμενο λόγο απαραδέκτου (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2004, C-456/01 P και C-457/01 P, Henkel κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-5089, σκέψεις 45 και 46· SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 14 ανωτέρω, σκέψη 25, και της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, C-37/03 P, BioID κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2005, σ. I-7975, σκέψη 59).
- 39 Ωστόσο, υφίσταται εμφανής αλληλεπικάλυψη των αντίστοιχων πεδίων εφαρμογής των λόγων που αναφέρονται στα στοιχεία β' έως δ' της εν λόγω διατάξεως (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, Συλλογή 2004, σ. I-1619, σκέψεις 67 και 85, και Campina Melkunie, σκέψη 8 ανωτέρω, σκέψη 18). Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τη νομολογία, ένα λεκτικό σήμα που είναι περιγραφικό των χαρακτηριστικών των προϊόντων ή των υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, στερείται, ως εκ τούτου, οπωσδήποτε διακριτικού χαρακτήρα όσον αφορά τα ίδια αυτά προϊόντα ή υπηρεσίες, και κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού. Παρ' όλ' αυτά, είναι δυνατόν ένα σήμα να στερείται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με προϊόντα ή υπηρεσίες για λόγους άλλους εκτός του τυχόν περιγραφικού χαρακτήρα του [απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2004, T-289/02, Telepharmacy Solutions κατά ΓΕΕΑ (TELEPHARMACY SOLUTIONS), Συλλογή 2004, σ. II-2851, σκέψη 24· βλ. επίσης, υπό την έννοια αυτή, απόφαση bestpartner, σκέψη 36 ανωτέρω, σκέψη 25· βλ., επίσης, κατ' αναλογία, αποφάσεις Koninklijke KPN Nederland, προπαρατεθείσα, σκέψη 86, και Campina Melkunie, σκέψη 8 ανωτέρω, σκέψη 19].
- 40 Στην προκειμένη περίπτωση, στην οποία η προσβαλλόμενη απόφαση αρνείται την καταχώριση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση λόγω της υπάρξεως του απολύτου λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, πρέπει να εξεταστεί αν το ΓΕΕΑ απέδειξε ότι το σήμα αυτό στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα.

- 41 Συναφώς, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι τα στερούμενα διακριτικού χαρακτήρα σημεία που αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 θεωρούνται ακατάλληλα να επιτελέσουν την ουσιαστική λειτουργία του σήματος, δηλαδή να χαρακτηρίσουν την προέλευση του προϊόντος ή της υπηρεσίας, προκειμένου να παράσχουν έτσι τη δυνατότητα στον καταναλωτή που αποκτά το προϊόν ή την υπηρεσία που το σήμα προσδιορίζει να προβεί, σε μεταγενέστερη κτήση, στην ίδια επιλογή, αν η εμπειρία αποβεί θετική, ή σε διαφορετική επιλογή, αν η εμπειρία αποβεί αρνητική (απόφαση LITE, σκέψη 36 ανωτέρω, σκέψη 26). Αυτό ιδίως συμβαίνει για σήματα τα οποία συνήθως χρησιμοποιούνται για την εμπορία των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουλίου 2003, T-122/01, Best Buy Concepts κατά ΓΕΕΑ (BEST BUY), Συλλογή 2003, σ. II-2235, σκέψη 20, και Mehr für Ihr Geld, σκέψη 12 ανωτέρω, σκέψη 24].
- 42 Υπενθυμίζεται, εξάλλου, ότι η έννοια του γενικού συμφέροντος που διέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 συμπίπτει, προφανώς, με τη βασική λειτουργία του σήματος, η οποία συνίσταται στην υπέρ του καταναλωτή ή του τελικού χρήστη εγγύηση της ταυτότητας προελεύσεως του φέροντος το σήμα προϊόντος ή υπηρεσίας, επιτρέποντάς του να διακρίνει, χωρίς κίνδυνο συγχύσεως, το προϊόν αυτό ή την υπηρεσία αυτήν από προϊόντα ή υπηρεσίες άλλης προελεύσεως (αποφάσεις SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 14 ανωτέρω, σκέψεις 23 και 27, και BioID κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 60).
- 43 Προκειμένου περί σήματος που αποτελείται από λέξεις και από ένα τυπογραφικό σύμβολο, όπως το επίμαχο στην υπό κρίση διαφορά, είναι δυνατό να εξετασθεί, εν μέρει, η τυχόν ύπαρξη διακριτικού χαρακτήρα ως προς καθέναν από τους όρους ή τα στοιχεία του ξεχωριστά, αλλά η διαπίστωση της υπάρξεως διακριτικού χαρακτήρα πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να εξαρτάται από μια εξέταση του συνόλου που αυτά συνθέτουν. Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι καθένα από τα στοιχεία αυτά, εξεταζόμενο ξεχωριστά, στερείται διακριτικού χαρακτήρα δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα ο συνδυασμός που συνθέτουν τα στοιχεία (απόφαση SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 14 ανωτέρω, σκέψη 28· βλ., επίσης, κατ' αναλογία, αποφάσεις Campina Melkunie, σκέψη 8 ανωτέρω, σκέψεις 40 και 41, και Koninklijke KPN Nederland, σκέψη 39 ανωτέρω, σκέψεις 99 και 100).

- 44 Κατά πάγια νομολογία, ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος πρέπει να εκτιμάται, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα για τα οποία ή με τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σημείου και, αφετέρου, σε σχέση με την αντίληψη του οικείου κοινού (αποφάσεις LITE, σκέψη 36 ανωτέρω, σκέψη 27· BEST BUY, σκέψη 41 ανωτέρω, σκέψη 22, και Mehr für Ihr Geld, σκέψη 12 ανωτέρω, σκέψη 26).
- 45 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση, πρώτον, ότι, όπως τόνισε το τμήμα προσφυγών χωρίς να το αμφισβητήσει η προσφεύγουσα, εφόσον τα οικεία προϊόντα ήσαν δοχεία που περιείχαν υγρή βαφή και προορίζονταν για το σύνολο των καταναλωτών, το ενδιαφερόμενο κοινό ήταν ο μέσος καταναλωτής που διαθέτει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως ενημερωμένος και προσεκτικός.
- 46 Εξάλλου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, το ενδιαφερόμενο κοινό ως προς το οποίο πρέπει να εκτιμηθεί ο απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχώρισεως είναι αγγλόφωνο, δεδομένου ότι το επίδικο λεκτικό σημείο αποτελείται από λέξεις της αγγλικής γλώσσας, γεγονός το οποίο επίσης δεν αμφισβητήθηκε από την προσφεύγουσα [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Πρωτοδικείου ELLOS, σκέψη 13 ανωτέρω, σκέψη 31· της 15ης Οκτωβρίου 2003, T-295/01, Nordmilch κατά ΓΕΕΑ (OLDENBURGER), T-295/01, Συλλογή 2003, σ. II-4365, σκέψη 35, και Mehr für Ihr Geld, σκέψη 12 ανωτέρω, σκέψη 27].
- 47 Δεύτερον, όπως προκύπτει από τη σκέψη 14 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα δεδομένου ότι, στην οικεία αγορά, μπορούσε να γίνει αντιληπτό απλώς ως ένδειξη ενός ιδιαίτερου χαρακτηριστικού του προϊόντος, δηλαδή του τρόπου χρήσεώς του, και όχι ως ένδειξη της εμπορικής προέλευσης του εν λόγω προϊόντος. Το τμήμα προσφυγών έκρινε επομένως κατ' ουσίαν ότι το λεκτικό σημείο TWIST & POUR δεν είχε διακριτικό χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, για τον λόγο ότι το οικείο κοινό το αντιλαμβάνονταν ως περιγραφικό των εν λόγω προϊόντων.

- 48 Πρέπει, επομένως, να εξακριβωθεί αν η σχέση την οποία διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών μεταξύ, αφενός, του σημειολογικού περιεχομένου του σημείου του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και, αφετέρου, των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών είναι αρκούντως συγκεκριμένη και άμεση ώστε να καταδεικνύει ότι το σημείο καθιστά δυνατή στο ενδιαφερόμενο κοινό την άμεση αναγνώριση των προϊόντων αυτών [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2001, T-359/99, DKV κατά ΓΕΕΑ (EuroHealth), Συλλογή 2001, σ. II-1645, σκέψεις 35 και 36].
- 49 Το σημείο αποτελείται από δύο ρηματικούς τύπους της αγγλικής γλώσσας, «twist» και «pour», που σημαίνουν, όπως ανέφερε το τμήμα προσφυγών με τη σκέψη 12 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, «περιστρέψτε» και «απλώστε», γεγονός που δεν αμφισβητήθηκε από την προσφεύγουσα.
- 50 Το τμήμα προσφυγών τόνισε εξάλλου, με τη σκέψη 12 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η χρησιμοποίηση του τυπογραφικού στοιχείου «&», που σημαίνει «και», δεν άλλαζε τίποτε όσον αφορά τον διακριτικό χαρακτήρα του σημείου, διότι η χρήση του τυπογραφικού αυτού στοιχείου ήταν συνηθισμένη στα αγγλικά.
- 51 Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι, όπως προέβαλε το ΓΕΕΑ, η συντακτική δομή του λεκτικού σημείου TWIST & POUR είναι απλή και συνήθης στα αγγλικά. Η σύνθεση, συνεπώς, του σημείου αυτού και η σύνδεση των δύο αυτών όρων με τη χρήση ως συνδετικού του τυπογραφικού στοιχείου «&» δεν παρουσιάζει αισθητή απόκλιση στη σύνθεση του σημείου του οποίου ζητείται η καταχώριση, θεωρούμενου ως συνόλου, από τους όρους που χρησιμοποιούνται στην καθημερινή γλώσσα του οικείου κοινού, η οποία θα μπορούσε να προσδώσει στο σημείο διακριτικό χαρακτήρα κατά την έννοια της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001 (C-383/99 P, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2001, σ. I-6251, σκέψη 40).

- 52 Ως εκ τούτου, ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι η έκφραση αυτή, θεωρούμενη στο σύνολό της, σήμαινε «twist and pour», δηλαδή «περιστρέψτε και απλώστε».
- 53 Όσον αφορά τη σχέση μεταξύ του σημειολογικού περιεχομένου του σημείου TWIST & POUR και των οικείων προϊόντων, διαπιστώνεται ότι ορθώς επίσης το τμήμα προσφυγών έκρινε, με τη σκέψη 11 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι το σημείο αυτό συντίθεται από γενικούς όρους που απλώς προσδιορίζουν ένα χαρακτηριστικό του προϊόντος, όσον αφορά εν προκειμένω τον τρόπο χρήσεως [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Ιανουαρίου 2000, T-19/99, DKV κατά ΓΕΕΑ (COMPANYLINE), Συλλογή 2000, σ. II-1, σκέψεις 26 και 27, που επικυρώθηκε κατ' αναίρεση με την απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, C-104/00 P, DKV κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2002, σ. I-7561, και bestpartner, σκέψη 36 ανωτέρω, σκέψη 24].
- 54 Συγκεκριμένα, θεωρούμενο στο σύνολό του, το λεκτικό αυτό σημείο περιγράφει άμεσα την ενέργεια που απαιτείται ειδικότερα για το άνοιγμα ενός δοχείου με πώμα, το οποίο πρέπει να περιστραφεί για να μπορέσει να απλωθεί το υγρό περιεχόμενό του. Οι όροι αυτοί, συνενωθέντες με τον τρόπο αυτό, περιορίζονται, επομένως, στην περιγραφή ενός χαρακτηριστικού του οικείου προϊόντος, δηλαδή της ευκολίας του στη χρήση, ειδικότερα όσον αφορά τη βαφή η οποία συνήθως είναι απαραίτητο, πριν χρησιμοποιηθεί, να αναμιχθεί ή να ανακινηθεί το δοχείο εντός του οποίου περιέχεται πριν μεταφερθεί το περιεχόμενό του σε άλλο δοχείο. Η χρήση των όρων «twist» και «pour» μαρτυρεί επομένως ένα ιδιαίτερα σημαντικό χαρακτηριστικό του οικείου προϊόντος, δηλαδή τον εξαιρετικά απλό τρόπο χρήσεώς του. Όπως ορθώς διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών, «δύσκολα φαντάζεται κανείς ένα σαφέστερο και αμεσότερο τρόπο για να πει στους καταναλωτές ότι αρκεί να περιστρέψουν το πώμα και να απλώσουν το περιεχόμενο από το να τυπωθούν οι λέξεις TWIST & POUR στην επιφάνεια του κουτιού».
- 55 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι το λεκτικό σημείο TWIST & POUR δεν είναι, αντίθετα προς αυτό που υποστηρίζει η προσφεύγουσα,

απλώς υποδηλωτικό ή υπαινικτικό ορισμένων χαρακτηριστικών του προϊόντος, αλλά περιγράφει, αντιθέτως, άμεσα ένα χαρακτηριστικό του οικείου προϊόντος. Συγκεκριμένα, η άμεση πληροφόρηση του οικείου κοινού για την ευκολία χρήσης του προϊόντος δημιουργεί μια σχέση αρκούντως συγκεκριμένη και άμεση μεταξύ του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και των οικείων προϊόντων.

- 56 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι το λεκτικό σημείο TWIST & POUR περιγράφει μόνον ένα παρεπόμενο χαρακτηριστικό του οικείου προϊόντος, οπότε θα έπρεπε να γίνει δεκτό προς καταχώριση.
- 57 Ως προς αυτό, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι ένα λεκτικό σήμα, το οποίο είναι περιγραφικό των χαρακτηριστικών προϊόντων ή υπηρεσιών στερείται οπωσδήποτε, εξ αυτού του λόγου, διακριτικού χαρακτήρα και είναι αδιάφορο αν τα δυνάμενα να περιγραφούν χαρακτηριστικά των προϊόντων ή υπηρεσιών είναι, από εμπορικής απόψεως, ουσιώδη ή παρεπόμενα (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Koninklijke KPN Nederland, σκέψη 39 ανωτέρω, σκέψεις 86 και 102).
- 58 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ακόμη, πρώτον, ότι το τμήμα προσφυγών έσφαλε συνάγοντας την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα από τον φερόμενο ως περιγραφικό χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.
- 59 Συναφώς, πρέπει να υπενθυμιστεί, αφενός, ότι, αν αληθεύει ότι έκαστος των λόγων αρνήσεως καταχωρίσεως που παρατίθενται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της

πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), είναι ανεξάρτητος των λοιπών και απαιτεί χωριστή εξέταση, υφίσταται, ωστόσο, όπως τονίστηκε με τη σκέψη 39 ανωτέρω, εμφανής αλληλεπικάλυψη των αντίστοιχων πεδίων εφαρμογής των λόγων που αναφέρονται στα στοιχεία β' έως δ' της εν λόγω διατάξεως. Αφετέρου, όπως επίσης αναφέρθηκε με τη σκέψη 39 ανωτέρω, ένα λεκτικό σήμα που είναι περιγραφικό των χαρακτηριστικών των προϊόντων ή των υπηρεσιών στερείται, ως εκ τούτου, οπωσδήποτε διακριτικού χαρακτήρα όσον αφορά τα ίδια αυτά προϊόντα ή υπηρεσίες.

- 60 Η προσφεύγουσα προσάπτει, στη συνέχεια, στο τμήμα προσφυγών ότι χρησιμοποίησε ένα κριτήριο, δηλαδή τον σκοπό του γενικού συμφέροντος σύμφωνα με τον οποίο τα σημεία μπορούν ελεύθερα να χρησιμοποιηθούν από όλους, ο οποίος είναι λυσιτελής στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', αλλά όχι στο πλαίσιο της ίδιας αυτής διατάξεως, στοιχείο β'.
- 61 Ως προς αυτό, βεβαίως αληθεύει, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο με τη σκέψη 36 της αποφάσεως SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 14 ανωτέρω, ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 δεν επιδιώκει τον σκοπό γενικού συμφέροντος σύμφωνα με τον οποίο μπορούν τα σημεία να χρησιμοποιούνται ελεύθερα απ' όλους.
- 62 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τη σκέψη 26 της αποφάσεως SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 14 ανωτέρω, το γενικό συμφέρον που διέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', της πρώτης οδηγίας 89/104, διάταξη της οποίας το περιεχόμενο είναι πανομοιότυπο με αυτό του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, πηγάζει από την ανάγκη να μην περιορίζεται αδικαιολόγητα η διαθεσιμότητα στοιχείων στερούμενων διακριτικού χαρακτήρα που συνθέτουν το οικείο σημείο για τους άλλους επιχειρηματίες που προσφέρουν προϊόντα ή υπηρεσίες του ίδιου είδους με αυτά για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση.

- 63 Ωστόσο, εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών έκρινε, με τη σκέψη 13 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η καταχώριση του λεκτικού σημείου TWIST & POUR δεν έπρεπε να γίνει δεκτή εφόσον «αποτελού[σε] μέρος μιας κατηγορίας σημείων των οποίων δεν έπρεπε να περιοριστεί αδικαιολόγητα η διαθεσιμότητα για τους άλλους επιχειρηματίες».
- 64 Επιβάλλεται επομένως η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών, αποφαινόμενο με τον τρόπο αυτό, χρησιμοποίησε το σχετικό κριτήριο βάσει του οποίου πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', οπότε δεν μπορεί να του αποδοθεί καμία σχετική αιτίαση.
- 65 Όσον αφορά, τέλος, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το ΓΕΕΑ προέβη στην καταχώριση παρόμοιων σημάτων όπως τα TWIST & VAC, TWIST & DRINK, TWISTER TESTER, TWISTED TUBE και TWISTED DIPS, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι τα σήματα αυτά είχαν στενότερη σχέση με τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκαν από αυτήν που έχει το σημείο TWIST & POUR και τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σημείου αυτού, ουδόλως προκύπτει ότι η ομοιόμορφη εφαρμογή του κανονισμού 40/94 συνεπάγεται ότι το εν λόγω σημείο πρέπει να καταχωριστεί για τα εν λόγω οικεία προϊόντα. Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία, οι αποφάσεις που αφορούν την καταχώριση ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος, τις οποίες καλούνται να λαμβάνουν τα τμήματα προσφυγών δυνάμει του κανονισμού 40/94, εμπίπτουν στη δέσμια αρμοδιότητα και όχι στη διακριτική τους ευχέρεια. Επομένως, ο χαρακτήρας ενός σημείου το οποίο είναι δεκτικό καταχωρίσεως ως κοινοτικό σήμα πρέπει να εκτιμάται με βάση τον κανονισμό 40/94, όπως αυτός ερμηνεύθηκε από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι με βάση προγενέστερη πρακτική των τμημάτων προσφυγών [απόφαση BioID κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 47· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 9ης Οκτωβρίου 2002, T-36/01, Glaverbel κατά ΓΕΕΑ (Επιφάνεια υαλοπίνακα), Συλλογή 2002, σ. II-3887, σκέψη 35· της 20ής Νοεμβρίου 2002, T-79/01 και T-86/01, Bosch κατά ΓΕΕΑ (Kit Pro και Kit Super Pro), Συλλογή 2002, σ. II-4881, σκέψη 32, και της 24ης Νοεμβρίου 2005, T-346/04, Sadas κατά ΓΕΕΑ — LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), Συλλογή 2005, σ. II-4891, σκέψη 71].

- 66 Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, πρέπει να συναχθεί ότι ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι το σημείο TWIST & POUR στερείται διακριτικού χαρακτήρα υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, οπότε ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτός.
- 67 Συνεπώς, όπως προκύπτει από το σύνολο των προεκτεθέντων, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 68 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την The Sherwin-Williams Company στα δικαστικά έξοδα.

Βηλαράς

Martins Ribeiro

Jürimäe

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Ιουνίου 2007.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

M. Βηλαράς